

klamere i fjernsynet, fordi det er et stærkt medie at reklamere i, så man erkender, at reklamens magt er noget andet.

Kl. 19.30

Så vil jeg egentlig godt spørge, nu jeg er ved det med fjernsynsreklamer: Med det medieforlig, der blev lavet, blev det jo tilladt at reklamere for lægemidler, så vidt jeg er orienteret, og så vidt jeg har set i nogle af høringssvarene, men med forslaget her bliver det ikke mere tilladt. Hvordan hænger det sammen?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg noterer med en vis tilfredshed, at ministeren ikke havde nogen kommentarer til min første korte bemærkning. Det ser jeg positivt på.

Så vil jeg gerne lige understrege, at Det Radikale Venstre ikke hører hjemme i den store konsensusforbrødring om regeringens sundhedspolitik. Vi er faktisk meget uenige med regeringen. Vi mener ikke, at kvaliteten af sundhedsvæsenet skal fremkomme ved, at patienterne stemmer med fødderne, hvis man kan sige det på den måde. Vi mener, det er det offentlige, det vil sige fællesskabets ansvar at sikre, at der er en høj kvalitet i en hvilken som helst offentlig institution – også i sygehusvæsenet – og det sker efter vores opfattelse ikke ved markedskræfternes frie spil i den sektor.

Det er sagt for at mane i jorden, at vi skulle være med i den konsensus, som indenrigsministeren søger, og det kan jeg godt forstå at han gør. Det ville jeg også gøre, hvis jeg var i den situation, ministeren er i.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jeg da frygtelig ked af, men det er der jo ikke noget at gøre ved.

Til gengæld må jeg sige, at jeg er helt og aldeles enig i alt, hvad fru Marianne Jelved sagde, herunder om vigtigheden af, at vi har fri og lige adgang til sundhedsvæsenet, at vi har et offentligt sundhedsvæsen, som er præget af kvalitet og er transparent, og hvor patienten er i centrum. Det er også regeringens målsætning, som vi indtil videre er lykkedes ganske godt med; bl.a. har vi jo fået mere ud af det offentlige sundhedsvæsen i den relativt korte tid, regeringen har siddet.

Det, der vel er uenighed om, er, hvilke metoder der skal tages i anvendelse for at nå det mål, og jeg er da ked af, at vi ikke deler synspunkter. Jeg synes nu godt, jeg kan stå inde for, at den metode, regeringen har valgt at tage i brug ved i højere grad at tænke i incitamentsstruktur i det danske sundhedsvæsen, indtil videre har båret ganske pæn frugt.

Ellers ved jeg ikke, hvor meget mere jeg kan bidrage med. Nu har vi selvfølgelig fået noteret til Folketingets protokol, hvilke partier der ligesom har meldt sig ud af det, der sker på sundhedsområdet i øjeblikket, men jeg er fortsat glad for, at Socialdemokratiet ikke har meldt sig ud, men bakker op om de tiltag, der er taget så langt.

Må jeg sige om medieforliget, at nu er medieforliget jo forhandlet hos kulturministeren, og der er nogle bestemmelser om håndkøbsmedicin, som ikke kolliderer med forslaget her. Og må jeg i øvrigt sige om tv-reklamer, at jeg har ikke nogen religiøs forskrækkelse mod tv-reklamer, men at jeg kan fornemme, også på stemningen her i dag, at det at slippe informationer frit ud vækker nogle bekymringer. Derfor synes jeg, det er fornuftigt at introducere det i en sådan form, at vi kan evaluere nogle effekter, som jeg håber kan bidrage til at betrygge det mindretal, der er her i salen, og som nærmest definerer det som et udtryk for at ville lave samfundsomstyrende foranstaltninger.

Jeg håber sådan set, at mindretallet vil se frem til eventuelt at blive betrygget. Vi er jo drevet af det samme menneskesyn og den samme bekymring for, at patienterne kommer i unødigt behandling og sådan noget, og vi deler forhåbentlig også alle sammen det synspunkt, at hvis lovforslaget bliver vedtaget, vil det vise sig, om nogle har undervurderet eller overvurderet, lidt afhængig af om man har den ene eller den anden indfaldsvinkel. Det vil jo vise sig.

Så får vi jo lejlighed til – ja, det kan man selvfølgelig ikke fastslå med fuld sikkerhed, det kommer an på, om man har det privilegium at være til stede ved debatten til den tid – men i 2006 får nogle i hvert fald lejlighed til at vurdere det spørgsmål, om den særregel, der er om tv-reklamer, skal fortsætte.

Kl. 19.35

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.